

[Forsvarsministeren.]

terne for de tre største partier her i tinget for den tilslutning, der er givet til det foreliggende forslag til rigsdagsbeslutning, og jeg vil gerne med hensyn til de bemærkninger, der fremkom fra det ærede medlem hr. Rasmus Hansen, benytte lejligheden til at sætte en streg under den konklusion, det ærede medlem kom til med sin udtalelse om, at vi varetager de danske interesser, også de danske forsvarsinteresser, bedst ved ikke her i landet og her i det høje ting at bidrage til at styrke de kredse i De Forenede Stater, der vil isolere USA fra Europa og Vesteuropas livsvigtige problemer. Jeg tror, det ærede medlem hr. Rasmus Hansen her har truffet hovedet på sømmet, og den udtalelse er jeg meget glad for. Jeg tror også, at det udgangspunkt vil være vigtigt under de kommende overvejelser, som vi her i landet skal have vedrørende ordningen af vort fremtidige forsvarsvæsen.

Jeg vil også gerne benytte lejligheden til at takke det ærede medlem hr. Elgaard for den tilslutning, han gav til det foreliggende forslag.

Det ærede medlem hr. Kristen Amby gav, synes jeg, en såre interessant analyse af den politiske baggrund, på hvilken vi skal træffe en afgørelse i det spørgsmål, der foreligger i øjeblikket. Det ærede medlem hr. Kristen Amby har ret i, at denne baggrund er betinget af det forhold, som vi kommer til at tage i betragtning, at verden faktisk er blevet mindre; afstandene er i vor tidsalder blevet ophævet på en helt anden måde, end vi havde tænkt muligt blot for nogle år tilbage. Men det ærede medlem har også ret i, at samtidig med at verden, om jeg så må sige, er blevet mindre, er problemerne, som også de små lande skal tage stilling til, til gengæld blevet mere gigantiske.

Det ærede medlem var inde på problemet om den isolerede neutralitet og de muligheder, som en isoleret neutralitet ville kunne have for vort land. Jeg tror, jeg tør sige, at det problem, som Danmark i den henseende står overfor, er nøjagtig det samme problem, som i hvert fald alle de vesteuropæiske stater, selv de stormagter, der her er tale om, i dette øjeblik står overfor. Sandheden er jo i dag den, at intet vesteuropæisk land, heller ikke de stormagter, der findes i Vesteuropa, isoleret kan klare sig selv mod et eventuelt angreb fra den store gigant i øst. Vi kan være enige om, både de store og de små lande, at vi i den nuværende situation alle er i samme båd, og derfor er Danmark ikke stillet anderledes i den hen-

seende end alle de andre europæiske magter, også de vesteuropæiske stormagter.

Den problemstilling, som foreligger for os i dag ved de modsætningsforhold, der eksisterer ideologisk og magtpolitisk, skyldes, at der ikke længere som i svundne tider er tale om et modsætningsforhold imellem enkelte magter, men at vi i øjeblikket må tage stilling til en freds- og sikkerhedsordning, der har sin baggrund i, at det faktisk er halvkugler, der ideologisk og på anden måde står imod hinanden. Det er det, der er baggrunden for, at vi i Vesteuropa, med De Forenede Stater bag os, søger at skabe en defensiv alliance, og det ærede medlem hr. Kristen Amby har efter min mening unægtelig ret i, at frie demokratier som dem, Danmark hører til, er udelukket fra at kunne samles om en offensiv handling, der ville føre til en storkrig. Det er sandheden i en nøddeskal.

Denne problemstilling fører til en helt anden stilling for de små lande end den, de har haft lejlighed til at indtage under andre verdenspolitiske perspektiver. Jeg tror, at hele denne problemstilling giver en større logik og en større mening i et dansk forsvar, end der har været nogensinde tidligere i vor historie.

Det ærede medlem hr. Johs. Christiansen anstillede forskellige betragtninger over, hvad der var størst risiko ved, og han mente, at man ikke uden videre kunne sige, at den militære tomrumspolitik var farligere end f. eks. den oprustning, som finder sted i øjeblikket. Jeg har i eftermiddags haft lejlighed til at gøre nogle bemærkninger om denne såkaldte vesteuropæiske oprustningspolitik; jeg har søgt at begrunde, at denne politik ikke rummer den krigsfare, som man fra visse sider hævder, og jeg har søgt at begrunde, at det netop er den delvise afrustning i vest og den fortsatte oprustning i øst, som skaber en krigsfare, forsåvidt som man derved stiller svaghed overfor styrke og således umuliggør en forhandling på lige fod imellem de parter, som nu engang skal søge at komme hinanden i møde for at løse de verdenspolitiske problemer, som åbenbart for os alle skal løses i den kommende tid.

Det ærede medlem hr. Johs. Christiansen omtalte spørgsmålet om det isolerede tomrum. Jeg vil gerne derom sige, at efter min bedømmelse er tomrumspolitikken i den situation, Europa står i i dag, den farligste af alle. Det militære tomrum har, som vi ved af erfaring, en vis tilbøjelighed til at trække lynet til sig, og jeg for mit vedkom-